

Sygnatura akt: V GC 1312/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 18 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 06 kwietnia 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – P. W.

przeciwko – (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda P. W. kwotę 169,74 złotych (sto sześćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 02 lipca 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo z pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 181,26 złotych (sto osiemdziesiąt jeden złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
4. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 765,76 złotych (siedemset sześćdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 1312/16

UZASADNIENIE

Powód P. W. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) P. W. w P. wniósł w dniu 16 sierpnia 2016r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 1.377,60 zł z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia od dnia 2 lipca 2016r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 30 maja 2016r. w wyniku kolizji drogowej doszło do uszkodzenia pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiącego własność M. S.. Sprawca wypadku w chwili zdarzenia objęty był obowiązkową ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u pozwanego. Pozwany ponosi odpowiedzialność za zaistniałą szkodę. W związku z brakiem możliwości korzystania z uszkodzonego samochodu oraz trwającym postępowaniem likwidacyjnym prowadzonym przez pozwanego, w dniu 30 maja 2016r., tj. w dniu szkody, poszkodowany M. S. zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły stawkę za dobę najmu pojazdu zastępczego w wysokości 172,20 zł brutto (140 zł netto), wynagrodzenie w wysokości 1 zł netto za 1 km za podstawienie pojazdu zastępczego do poszkodowanego oraz 1 zł netto za kilometr za odbiór pojazdu zastępczego od

poszkodowanego. Koszt podstawienia pojazdu zastępczego do poszkodowanego wyniósł 13,53 brutto w jedną stronę P. – (...) km). Koszt odbioru wyniósł również 13,53 zł. W dniu 15 czerwca 2016r. powód wystawił wobec poszkodowanego M. S. za najem pojazdu zastępczego, podstawienie i odbiór pojazdu fakturę VAT o nr (...) na łączną kwotę 2.782,26 zł brutto, na którą złożyła się kwota 2,755,20 zł brutto tytułem najmu pojazdu (16 dni wg stawki 172,20 zł brutto za dobę najmu), 13,53 zł brutto tytułem kosztów podstawienia samochodu do klienta, 13,53 zł brutto tytułem kosztów odebrania pojazdu od klienta. Decyzją z dnia 1 lipca 2016r. pozwany uznał za zasadny cały okres najmu pojazdu zastępczego, bezpodstawnie obniżył jednakże przyjętą przez strony umowy stawkę dobową najmu do kwoty 70 zł netto za dobę. Pozwany nie uznał kosztów podstawienia i odbioru auta zastępczego od klienta. W oparciu o przedmiotową decyzję pozwany przyznał odszkodowanie w łącznej wysokości 1.377,60 zł. W dniu 16 czerwca 2016r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności wynikających ze szkody komunikacyjnej zaistniałej w dniu 30 maja 2016r., w tym z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 2.782,26 zł brutto.

Do pozwu załączono umowę najmu pojazdu zastępczego z dnia 30 maja 2016r., umowę przelewu wierzytelności, fakturę VAT z dnia 15.06.2016r., decyzję pozwanego z dnia 1 lipca 2016r. i inne przykładowe decyzje towarzystw ubezpieczeniowych.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów postępowania. W ramach zawartej umowy ubezpieczenia przyjął odpowiedzialność za powstałą szkodę i wypłacił na rzecz powoda za najem pojazdu zastępczego kwotę 1.377,60 zł ustalając za dobę wynajmu samochodu stawkę w wysokości 70 zł netto. Pozwany wskazał, że nie uznał kosztów podstawienia ani odbioru pojazdu zastępczego albowiem poinformował poszkodowaną o zasadach organizacji pojazdu zastępczego oraz o stawkach najmu akceptowanych przez pozwanego. Zakwestionował ustalenia w zakresie wysokości średniej dobowej stawki najmu pojazdu dochodzone na podstawie przedłożonej faktury. Na okoliczność ustalenia średniej dobowej stawki najmu na rynku lokalnym wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z dziedziny motoryzacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2016r. w P. doszło do uszkodzenia samochodu marki C. (...) nr rej. (...), należącego M. S.. Sprawca zdarzenia M. N., kierujący samochodem marki P. (...), wykonując manewr skrętu w lewo na skrzyżowaniu nie zachował ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu samochodem C.. Sprawca zdarzenia posiadał polisę OC wykupioną u pozwanego.

Dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym Komendy Powiatowej

Policji w P. z dnia 30 maja 2016r. znajdująca się w aktach

szkody

W dniu 30 maja 2016r. M. S. zawarł z powodem umowę najmu samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Umowa została zawarta na czas nieoznaczony do czasu zwrotu pojazdu przez najemcę. Opłatę za wynajem pojazdu ustalono w wysokości 140 zł netto + 23% VAT. Ustalono opłatę za odbiór pojazdu z miejsca odbioru na kwotę 1 zł + 23% VAT za kilometr. Samochód wydano najemcy w dniu 30 maja 2016r. a zwrócono w dniu 15 czerwca 2016r.

Dowód: umowa najmu pojazdu zastępczego z 30.05.2016r. z protokołami

przekazania i zwrotu pojazdu (k. 12 – 13 akt)

W dniu 31 maja 2016r. pozwany poinformował poszkodowanego o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego.

Dowód: informacja o zasadach wynajmu zawarta w aktach szkody

W dniu 15 czerwca 2016r. powód wystawił wobec M. S. fakturę nr (...) z tytułu wynajmu samochodu zastępczego R. (...) na okres 30.05.2016 – 15.06.2016, dostarczenia pojazdu P. – C. i odbioru pojazdu C. – P. na łączną kwotę 2.782,26 zł płatną przelewem w terminie 30 dni., do dnia 15 lipca 2016r.

Dowód: faktura nr (...) z 15.06.2016r. (k. 14 akt)

W dniu 16 czerwca 2016r. powód zawarł z M. S. umowę przelewu wierzytelności przysługującej M. S. wobec (...) w W. w związku z wypadkiem z dnia 30 maja 2016r. M. S. oświadczył, że przenosi na powoda wierzytelność (odszkodowanie), o której mowa w umowie tytułem pokrycia pełnych kosztów najmu pojazdu zastępczego będącego następstwem zdarzenia drogowego z dnia 30 maja 2016r. na podstawie złożonej dokumentacji w postaci faktury za usługę o numerze 3/06.2016. Cedent zobowiązał się do powiadomienia ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności oraz obowiązku przekazania świadczeń na wskazany numer rachunku bankowego oraz upoważnił powoda do wglądu w dokumentację szkodową i upoważnił go do składania wniosków i skarg w związku z prowadzonym postępowaniem likwidacyjnym przez ubezpieczyciela w kwestii zwrotu kosztów.

Dowód: umowa do przelewu wierzytelności (k. 11 akt)

W dniu 1 lipca 2016r. pozwany poinformował powoda, że zgodnie z dyspozycją poszkodowanego otrzyma kwotę w wysokości 1404,66 zł z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe marki C. o nr rej. (...).

Dowód: pismo pozwanego z dnia 1.07.2016r. (k. 15 akt)

W dniu 8 lipca 2016r. pozwany poinformował o wypłacie na rzecz powodów odszkodowania w kwocie 246 zł.

Dowód: pismo z dnia 8.07.2016r. (k. 20 akt)

Średniodobowa dobową stawka czynszu najmu na lokalnym rynku odpowiadająca klasie pojazdu wynajętego marki R. (...) wynosi 80 zł netto.

Dowód: opinia biegłego sądowego K. S. (k. 114 – 119 akt),

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz opinii biegłego sądowego K. S..

Bez znaczenia dla rozpoznania sprawy, zdaniem Sądu, były przedstawione przez pełnomocnika powoda przykładowe decyzje o przyznaniu odszkodowań przez inne towarzystwa ubezpieczeniowe oraz pozwanego w innych sprawach związanych z wypłatą odszkodowań za najem pojazdów zastępczych. Bez związku ze sprawą było również przedstawienie regulaminu w zakresie wynajmu samochodów (...) S.A. oraz wydruki ofert internetowych wypożyczalni na terenie P..

Pozwany pismem z dnia 22 września 2017r. cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, jednakże nastąpiło to już po dopuszczeniu przez Sąd tego dowodu na rozprawie w dniu 27 marca 2017r. Wniósł natomiast o dopuszczenie dowodu z nagrania zgłoszenia szkody, jednakże na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2018r. nagrania tego nie udało się odtworzyć z załączonej przez pozwanego płyty CD.

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej w dniu 30 maja 2016r. była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określoną w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą

sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją KNF z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

Okres najmu pojazdu zastępczego nie był sporny. Poszkodowany skorzystał z oferty powoda złożonej już w dniu szkody i w tym samym dniu doszło do zawarcia umowy. Informacje pozwanego dotyczące zasad najmu pojazdu zastępczego zostały udzielone poszkodowanemu już po dniu zawarcia umowy z powodem.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W przedmiotowej sprawie

poszkodowany dokonał prawidłowo i skutecznie na rzecz powoda przelewu przysługującej mu względem pozwanego wierzytelności z tytułu odszkodowania odpowiadającego kosztom wynajmu samochodu zastępczego.

Przyjęta przez powoda stawka najmu odbiega jednakże od stawek obowiązujących na rynku, co wynikało ze stanowiska pozwanego i co potwierdziła opinia biegłego sądowego.

Pozwany przyjął stawkę dobową najmu samochodu zastępczego w wysokości 70 zł netto, a według ustaleń biegłego średnia dobową stawką najmu na rynku lokalnym to kwota 80 zł netto (98,40 zł brutto) za dobę.

Sąd, w oparciu i opinię biegłego ustalił, że należne odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego wynosi kwotę 1.574,40 zł (98,40 zł x 16 dni). Zasądzeniu podlegała więc różnica tej kwoty i kwoty wypłaconej powodowi przez pozwanego (1574,40 zł – 1.404,60 zł).

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione i stosunkowo rozdzielone i stosunkowo je rozdzielił. Na koszty postępowania złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 69 zł, wynagrodzenie biegłego w wysokości 765,76 zł i wygrozienia pełnomocników stron w wysokości po 360 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800) i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. Łącznie koszty postępowania wyniosły 1.588,76 zł. Powód wygrał sprawę jedynie co do 12,32%, powinien więc ponieść 87,68% kosztów postępowania, czyli kwotę 1.393,02 zł (poniósł 446 zł). Pozwany powinien ponieść część kosztów w kwocie 195,74 zł. poniósł zaś kwotę 377 zł. Różnica tych kwot podlegała zwrotowi od powoda.

Sąd nakazał również ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 765,76 zł, stanowiącą koszty wynagrodzenia biegłego, pokryte tymczasowo przez Skarb Państwa.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś